अघानि ताडका तेन लज्जाभयविभूषणा। स्त्रीज
ने यदि तच्छाघ्यं धिग्लोकं क्षुद्रमानसं ॥ ४० ॥

ज०म० अघा। तेन रामेण ताडका अघानि व्यापादिता हन्तेः क
र्म्मणि लुङ् लज्जा भयं च विभूषणं यस्याः स्त्रीत्वान्न धैर्य्यम् एवं
विधाया अनेन रामेण यदि गर्ह्यमपि हननं स्त्रीजने श्लाघ्यं श्लाघ
नीयम् कृत्यानाङ्कर्त्तरिवेति तृतीया तं धिक् तं लोकं क्षुद्रमानसं
हीनमानसम् ॥ ४० ॥

भ० अघानीत्यादि। लज्जा भयञ्च विभूषणं यस्याः सा ताडका
तेन रामेण अघानि मारिता हन्तेः कर्म्मणि टो रतनोर्यगिणौ
खेर्हो घोञितिचेति घत्वं स्त्रीजने तत्कर्म्म यदि श्लाघनीयं तदा
क्षुद्रमानसं हीनचित्तं लोकं धिक् धिक्समयेति द्वी ॥ ४० ॥

यद्गेहेनर्हिनमसौ शरैर्भीरुमभाययत्। कुब्रह्मयज्ञ
के रामो भवन्तं पौरुषं न तत् ॥ ४१ ॥

ज०म० यद्गे। असौ रामोयद्भवन्तम्भीरुं शरैरभाययत् भायितवान्
षुगात्मनेपदे न भवतः भयहेतोरभावात् अत्र हि शरेभ्यो
भयम् नतु रामात् तत् किम्पौरुषम्पुरुषकारः किमसौ पुवादित्वा
दण् गेहेनर्दिनङ्गेहएव नर्दिनं पात्रेसमितादित्वात्सः कुब्रह्मयज्ञ
के कुत्सिता ब्रह्माणः कुब्रह्माः कुःपापार्थ इति सः कुमहद्भ्याम
न्यतरस्यामिति समासान्तष्टच् तेषाङ्कुत्सितो यज्ञः तस्मिन्सति